

णिनि । १ आनन्दकारके लि० उभयत्र स्त्रियां ङीप् ।

आनन्दी स्त्री आनन्दयति आ+नदि-णिच्-अच्-गौरा०
ङीष् (आकन पाता) दृष्टभेदे शब्दच० ।

आनमन न० आनस्यते वशीक्रियतेऽनेन करणे ल्युट् । सन्तो-
षार्थानुगत्यादौ । आनतौ । भावे ल्युट् । २ सस्यमनने ।
णिच्+ल्युट् । नञ्प्रतापादके ३ व्यापारे ।

आनमित लि० आ+नम-णिच्-क्त । आवर्जिते आनती-
कृते अतृकृलीकृते ।

आनम्य लि० आ+नम-णिच्-कर्मणि यत् । १ नञ्सीकार्थे
आ+नम-ल्यप् । २ नमस्कृत्यर्थे अव्य० वा मलोपे हृकि
आनत्येत्यत्र अव्य० ।

आनय पु० आ+नी-भावे अच् । देशात् देशान्तरनयने ।
आनीयते वेदाद्यध्ययनायात् आधारे अच् । उपनयनसं-
स्कारे हेम० । भावे ल्युट् । आनयनमयुभयत्र न० ।

आनर्त्त उ० आन्दत्यत्र आधारे षञ् । १ नृत्यशालायां
२ युद्धे च तत्र हि वीरैर्हर्षात् नृत्यमिव क्रियते इति तस्य
तथात्वम् । ३ स्तूर्यवंशे राजभेदे “मनोवैवस्वतस्यासन् पुत्रा
वै नव तत्समाः । इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो धृष्टः शर्याति-
रेव च” इत्युपक्रम्य “शर्यातेर्मिथुनं त्वासीदानर्त्तनाम
विश्रुतः । पुत्रः कन्या सुकन्याख्याया पत्नी च्यवनस्य ह ।
आनर्त्तस्य तु दायादोरेवोनाम महाद्युतिः । आनर्त्ता-
विषयश्चासीत् पुरी चास्य कुशस्थली । रेवस्य रैवतः पुत्रः
ककुद्गोनाम धार्मिकः । ज्येष्ठः पुत्रश्चतस्रासीद्राज्यं प्राप्य
कुशस्थलीम् । स कन्यासहितं श्रुत्वा गान्धर्व्यं ब्रह्मणो-
ऽन्तिके । सुहृत्भूतं देवस्य गतं बहुयुगं प्रभो ! । आज-
गाम युगैर्वाथ स्त्रां पुरीं यादवैर्दृष्टाम् । कृतां द्वारवतीं
नाम्ना बहुद्वारादुत्तोरणाम् । भोजयिष्यन्त्यकैर्गुप्तां वासु-
देवपुरोगमैः । ततस्तद्वैवतोच्चात्वा यथातत्त्वमरिन्दम् ! ।
कन्यां तां बलदेवाय सुव्रतां नाम रेवतीम् । दत्त्वा
जगाम शिखरं मेरोरुपसि संशितः” हरिवं० १० अ० ।
तत्कृते ४ देशभेदे आनर्त्तनामस्तूर्यवंशकृतत्वात्तस्य देशस्य
आनर्त्तनामत्वम् । तत्रैव देशे च इक्ष्वाकुपुत्रहृष्य-
श्चस्य पश्चात् राज्यमासीत् यथोक्तम्”

“आनर्त्तौ नाम ते राट्” भविष्यत्यायतं महत् । तद्ग-
विष्यमहं मन्ये कालयोगेन पार्थिव ! । अध्यास्यतां
यथाकालं पार्थिवं दत्तसुतमम् । यावातमपि वंशस्ते
समेष्यति च यादवम् । अतुवंशश्च वंशस्ते सोमस्य
भविता किल । एष मे विभवस्मात् तमेतं विषयोत्तमम् ।

दत्त्वा यास्यामि तपसे सागरं वरुणालयम् । लवक्षेन
समायुक्तस्त्वमिमं विषयोत्तमम् । पालयस्वाखिलं तात !
स्वस्य वंशस्य दृष्ट्वे । वाढमित्येव हृष्यश्चः प्रतिजघ्नाह
तत्पुत्रम् । स च दैत्यस्तपोवासं जगाम वरुणालयम् ।
हृष्यश्च महातेजा दिव्ये गिरिवरोत्तमे । निवेशयामास
पुरं वासार्धममरोपमः । आनर्त्तं नाम तद्राट् सुराट्
गोधनायुतम् । अचिरेणैव कालेन सन्दृष्टं प्रत्यपद्यत ।
अनूपविषयश्चैव वेलावनविभूषितम् । निविष्टं क्षेत्यस्यादृष्टं
प्राकारप्यामसंकुलम् । शशास स नृपः स्तोतं तद्राट्
राट्पुङ्गवः” ८४ अ० । अत्र च ससुद्रवेलादिकं तत्सीमादिक-
सुतम् । ५ तद्देशवासिजनेषु दैतद्राजेषु च ७ चन्द्र-
वंशे राजभेदे पु० । “वर्षकेतोस्तु दायादो विभुर्नाम प्रजे-
श्वरः । आनर्त्तस्तु विभोः पुत्रो सुकुमारस्ततोऽभवत्” हरि-
वं० ३२ । तत्र तद्देश राजपरत्वे “आनर्त्तान् कालकुटांसं
कुलिन्दान् विजित्य सः” भा० सं० २४ अ० । देशवासिपरत्वे ।
“उक्तवान् महाबाहो ! कासौ दृष्टिः कुलाधमः । वासु-
देवः स मन्दात्मा वसुदेवसुतो गतः । तस्य युद्धार्थिनोर्दपं
युद्धे नाशयिताऽस्म्यहम् । आनर्त्तः ! सत्यमाख्यात तत्र
गन्ताऽस्मि यत्र सः” इति आनर्त्तवासिनः प्रति सत्त्व-
वाक्यम् देशपरत्वे । “आनर्त्तेषु विमर्देष्टु क्षेपञ्चात्मनि
कौरव ! इति भा० व० १४ अ० । “आनर्त्तमेवाभिमुखः
शिवेन गत्वा धनुर्वेदरतिप्रधानाः” भा० व० १८३ अ० ।
वृत्तिकादिभिस्त्रिभिस्त्रिभिर्नक्षत्रैः क्रूरपहपीडितैः क्रमेण
देशविशेषराजाशुभस्य दृ० सं० प्रतिपादनात् स्यात्वादिभि
स्त्रिभिर्नक्षत्रैः क्रूरपपीडितैस्तद्देशे नृपस्याशुभं भवति यथा
दृ० सं० कूर्मवि० । “वर्गेराम्नेवाद्यैः क्रूरपहपीडितैः
क्रमेण नृपाः । याज्ञालोमागधिकः कालिङ्गश्च त्र्यं यान्ति ।
आवन्तोऽथानर्त्तौ नृत्यं चायाति सिन्धुसौविरः । राजा
च हारहौरोमद्देवशोन्यश्च कोणेन्द्रः” । आन्दत्यतीति
कर्त्तरि अच् । दजवे न० तस्य तरङ्गरूपेण नृत्यस्यैव
करणात्तथात्वम् अनर्त्तके लि० भावे षञ् । १० नर्त्तने पु०

आनर्त्तक लि० आनर्त्तदेशे भवः धूमा० वुञ् । १ आनर्त्तदेश-
भवे । आन्दत्यति आ+न्दत-ल्युट् । २ समन्ता-
नर्त्तके लि० । [पुर्त्याम् ।

आनर्त्तपुर न० आनर्त्तदेशस्य प्रधानं पुरम् । द्वारवत्याम्
आनर्त्तीय लि० आनर्त्तदेशे भवः दृष्टत्वात् ङ । आनर्त्त-
देशभवे ।

आनर्थक्य न० अनर्थस्य भावः षञ् । १ निष्प्रयोज-